

SJOFAR

Is de voortzetting van Gospel Music Magazine,
Music & Art, Bottomline en Signs.

Antonis Sousamoglou, optreden op het Christian Artists Seminar | Foto: Edwin Roos-Nijntjes

nr 441 | **december 2014**

Uitgave van Stichting Continental Sound & Christian Artists
Postbus 81065, 3009 GB Rotterdam | Telefoon (010) 421 25 92
NL03 INGB 0002252888 (IBAN van Stichting Continental Sound, ANBI)

COLOFON

Volgens de richtlijnen van de Belastingdienst, moet iedere organisatie met een ANBI de volgende gegevens publiceren. Hier volgen de diverse gegevens van ons:

1. Naam: de gehele naam is: Stichting Continental Sound
2. RSIN = 0012.35.084
Kamer van Koophandel: 41125740
3. Contactgegevens:
Postbus 81065, 3009 GB Rotterdam
Tel.010-4212592 (kantoor tijden)
Email: leen@continentalart.org
ING NL03INGB0002252888; uw giften maken alle projecten mogelijk
BIC: INGBNL2A
4. Bestuursamenstelling:
Leen La Rivière (voorzitter)
Marinus den Harder (penningmeester)
Ria La Rivière (secretaris)
5. Beleidsplan gebaseerd op het Evangelie, zie verder punt 10
6. Beloningsbeleid
De bestuursleden krijgen geen honorarium. Ook geen vacatiegelden. Wel kunnen reële gemaakte kosten gedeclareerd worden. Ingehuurd dienstverlening b.v. de webhost worden volgens factuur betaald. Over de hoogte bestaan afspraken. Datzelfde geldt voor alle andere ingehuurde dienstverlening, kantoorruimte, kantoorkosten e.d.
7. Doelstelling, gebaseerd op het Evangelie
A. Creatieve innovaties, gebaseerd op de algemene christelijke waarden en normen
B. Activiteiten speciaal gericht op jongeren c.q. participatie c.q. opleiding van jongeren. Hierin wordt samengewerkt met alle mogelijk partners.
C. Aandacht voor creatieve educatie in de breedste zin van het woord
D. waar nodig lopende activiteiten ondersteunen (zie bij beleidsplan)
8. Verslag uitvoerende activiteiten
De lijst van activiteiten is onnoemlijk lang, zie op onze website bij geschiedenis, doorscrollen naar beneden, daar is een lijst per jaar, op klikken en je krijgt per jaar de verhalen en gegevens:
www.continentalsound.org
9. Financiële verantwoording: staat ook op www.continentalsound.org zie button ANBI
10. Het beleidsplan voor de komende jaren:
 1. het doorgaan van creatieve vernieuwingen. Basis zijn de waarden en normen van het Evangelie, de vorm een creatieve; waar mogelijk moeten jongeren een rol kunnen spelen. Met name is er nu aandacht voor het media aspect. Een eerste serie van die combinatie is te vinden op www.station-r.nl; er wordt ook gewerkt aan andere kanalen, webTV, Webradio e.d.
 2. waar nodig het in stand houden en hulp bieden bij bestaande lopende projecten, die verzelfstandigd zijn. Als voorbeelden: Continentals West-Europa, Continentals-Roemenië, Continentals-Hongarije, Continentals-Slowakije, Continentals-Italië (het muzikale jongerenwerk in die landen)
 3. Het mogelijk maken, dat er in Europa plekken zijn voor ontmoeting en uitwisseling speciaal gericht op jongerencultuur, voorbeeld het jaarlijkse Christian artists seminar; maar ook het sturen van sprekers c.q. specialisten naar andere forums.
 4. De publicatie van bepaalde boeken, belangrijk voor oriëntatie en persoonlijke ontwikkeling op het gebied van religie, jeugd en cultuur; en dat ook in Europese talen.
10. Aan dit nummer werkten mee:
Leen La Rivière, Rob Bruin, Davitha van de Kuilen, Ben Scholten, Leon van Steensel, Chantal van Bruggen, Jacqueline La Rivière, Rob de Jong, Marcel Zwitser, Leo Kits.
11. Stichting Continental Sound bestaat sinds december 1970. STCS heeft vanaf het begin zeer veel innovaties op het gebied van de kunsten en muziek tot stand gebracht met name voor de christelijke wereld in Nederland, in Europa en met heel veel offers vanaf 1974 tot de omwenteling in 1989/1990 in Oost-Europa. Per jaar zijn alle activiteiten beschreven, zie geschiedenis op de website www.continentalsound.org

Het beleidsplan heeft alle jaren voorgeschreven dat Stichting Continental Sound innoveert en op zeker moment die innovaties verzelfstandigt.

De oudste is www.Continentals.nl; de jongste is de www.school-of-rock.nl.

Andere verzelfstandigde activiteiten zijn:

www.continentalministries.org
www.continentalart.org
www.cnvkunstenbond.nl
www.christianartists.org
www.christianartists-network.org
www.auteursrechtkeniscentrum.nl
www.christelijkkunst.org
www.station-r.nl

12. Verschijningsdata Sjofar:
Maart – juni – september – december
SJOFAR: ISSN: 2352-7803

NADENKEN

door Leen La Rivière

Er is nu eens een keer mooi nieuws te melden. Het kabinet heeft besloten om een extra impuls te geven aan de muziekeducatie van kinderen. Je zou bijna Hallelujah roepen. Uit diverse bronnen en onderzoeken weten we hoe muziekbeoefening de ontwikkeling en intelligentie van een kind stimuleert. Bij de financiering zal nauw worden samengewerkt met particuliere organisaties. En ook dat is een goede ontwikkeling, want te lang stonden gesubsidieerde organisaties lijnrecht tegenover niet-gesubsidieerde of commerciële instellingen. Maar het zal toch iets ingewikkelder blijken als de kaalslag maar doorgaat in de culturele infrastructuur, die wel deze mooie doelen moeten gaan realiseren. Nog steeds wordt ongeveer iedere week ergens in het land een muziekschool of cultureel centrum gesloten.... Dit is dan wel de kans voor private docenten. Maar ook hier liggen allerlei beunhazen op de loer. Dus ouders, als je een goede muziek of zangdocent wilt, vraag dan ALTIJD naar hun diploma's van de erkende instellingen. Datzelfde geldt natuurlijk ook voor dans en beeldend.

Dat brengt mij bij één van onze organisaties: het Nederlandse Toonkunstenaars Register (zie ook www.nederlandstoonkunstenaarsregister.nl). Hier nemen wij afscheid van de penningmeester Gerard Bal, die vele jaren trouw gezorgd heeft dat de NTR bleef draaien. Een mooi interview op pagina 14. Deze website is trouwens een goudmijn om docenten MET vakdiploma te vinden op vele instrumenten of dirigenten of zangers.

Nog meer goed nieuws: Dankzij de groei van leden/abonnees kon het blad uitgebreid worden met 4 pagina's, we zitten dus nu op 16 geheel full color pagina's. Hiervan zal steeds een pagina (pagina 12) gevuld gaan worden door de bekende Marcel Zwitser (die ook vaak te lezen is in o.a. het Nederlands Dagblad), deze pagina zal gaan over klassiek. Op deze plek dus een hartelijk welkom voor Marcel Zwitser in de redactie.

Graag meld ik ook dat het Christian Artists Seminar in 2015 weer zal plaatsvinden: van 6 – 9 augustus. Het is dan het 35ste (!) jaar vanaf de start in 1981. Ook dat is een enorme geschiedenis.

Het Continental Art Centre moet weer gaan bruisen. In het vorige magazine heeft u kunnen lezen over de wonderbaarlijke geschiedenis van dit gebouw. We zijn zo blij, dat we er weer activiteiten kunnen doen. Kort geleden hadden wij er een schitterende zondagmatinee in de bar met de top-gitarist John Featherstone. Zie foto.

Het Continental Art Centre heeft een theaterzaal, een gezellige bar (ook heel geschikt voor trainingen en vergaderingen) en een studio. Dat is allemaal te huur. Ook is er kantoorruimte beschikbaar voor langdurige huur. Graag horen wij van je. Het doel van het CAC is om een brandpunt te zijn van allerlei activiteiten. Dus dit is een mooie kans. Het CAC heft eigen gratis parkeerruimte, vlakbij metro station, vlakbij intercystation, vlakbij opritten snelweg.

Dan hebben lezers de afgelopen weken een interview kunnen lezen in het Reformatorisch Dagblad en Note (van de christelijke boeken branche), want het blijkt dat ik 45 jaar als professional actief ben in de kunsten en cultuur en daarvoor nog eens 5 jaar als super-hobbyist. Tsjja, en dat is een hele lange tijd, al terugkijkend. Maar ook iets dat mij met dankbaarheid vervuld. Want al dat moois en aansprekends dat gebeurd is, was onmogelijk zonder de inzet van talloze vrijwilligers, familieleden en andere professionals. En bovenal moet genoemd worden de leiding en inspiratie van God: Soli Deo Gloria.

Dan is het binnenkort kerstfeest. Jezus, die de Christus is, de Messias. Het beeld van God. Wie de Zoon kent, kent de Vader. Het is mijn wens en mijn gebed dat deze kerstdagen een tijd mogen zijn voor een ieder van reflectie, rust, echte vrede.

Leen La Rivière,

leen@continentalart.org

FLASHMOBS EN SELFIES

Continental Herfst Tours Anno 2014

Tekst: Rob de Jong, Stichting Continentals.nl

Beeld: Adrie Hulsbos (Young Continentals) en Cor Knobbe (Target Team)

Deze herfst trokken twee teams van Stichting Continentals.nl Europa in. Het Target Team bezoekt Polen; de Young Continentals reisden door België en Frankrijk. Het programma Re:connection klonk in kerken, kerkjes, zaaltjes, bejaardentehuizen en scholen. Maar ook op straat.

Flashmob

De tiensers van de Young Continentals staan wat weifelend in het oude centrum van Lagny-sur-Mère, een voorstadje van Parijs. De markt rondom de fontein is in volle gang. Voorganger Pierre staat handenwrijvend uit te kijken naar wat de Young Continentals zullen gaan doen. En ja hoor, er begint er één 'spontaan' te zingen. Enkele anderen sluiten zich aan. Het winkelend publiek houdt de pas in om te zien wat er aan de hand is. De zingende groep

groeit. Go Glow klinkt. En Harmony. Er wordt gedanst. Andere tourleden delen de folders uit met uit het hoofd geleerde franse zinnnetjes. "Oui, ces oir! Concert gratuit! Bienvenue!" Het is opvallend voor ons, Nederlanders, hoe beleefd de folders worden aangepakt, hoe er wordt doorgevraagd waar die 'église protestante baptiste' te vinden is, en hoe er wordt gevraagd om een nieuwe folder, omdat de vorige uit de handen is gewaaid. Pierre verheugt zich vol trots op een kerk vol nieuwe gezichten. En hij wordt niet teleurgesteld.

Ongeveer op dezelfde tijd staat het Target Team warm aangekleed op het plein naast Warszawa Centralna, het indrukwekkende Centraal Station van de Poolse hoofdstad. Er wordt behoorlijk veel aandacht getrokken en wie zich de tijd van vóór het Gordijn nog kan herinneren weet hoe bijzonder het is dat dit optreden, op deze manier, op deze locatie gegeven kan worden. Wat een geweldige ervaring is dit voor beide teams om ook op straat te mogen oproepen om de verbinding met God te checken en te herstellen!

Selfie

Dat is anno 2014 namelijk best lastig. Het effect blijkt geniaal: de Young Continentals nodigen het publiek uit een selfie te maken. De dirigent doet dat ook. Op die manier ontstaan foto's, waarop we met de rug naar elkaar gekeerd staan, waarop we onszelf op de voorgrond plaatsen, en die we doorsturen naar een vriendengroep waarvan je je kunt afvragen of dat echte vrienden zijn. Het beeld is duidelijk: voor een echte verbinding is meer nodig. Hersteld contact heeft te maken met échte interesse, met jezelf minder belangrijk voelen, met solidariteit en met het zoeken naar God.

Impact

De tours en concerten hebben grote impact gehad op de deelnemers, de voorgangers, de schoolkinderen, de bejaarden, de organisatoren, de concertbezoekers, ... Het was wederom de moeite van het organiseren waard. Een dankwoord aan jou, wanneer je deze tours in gebed en financieel hebt ondersteund! Grace Be With You!

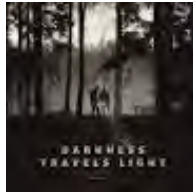
www.continentals.nl | booking@continentals.nl | recruiting@continentals.nl | info@continentals.nl

at the close of everyday – Darkness Travels Light

Volkoren

Na een sabbatical, die uiteindelijk zes jaar duurde, keert at the close of everyday ijersterk terug met het schitterende project "Darkness Travels Light". Deze Cd van het Nederlandse duo Eggersman/Kabboord is de eigenlijke opvolger van het album 'Troostprijis'. Bijna twee jaar geleden werd nog werd 'Monsters' uitgebracht, maar dat was een verzamelaar met niet eerder uitgebracht tracks van oude werken. Op deze nieuwe plaat worden twee geneugten van het leven verenigd: Het genieten van prachtige melancholische muziek en het nuttigen van zwaar bier. Gelimiteerd tot 250 stuks is een hand genummerde fles verkrijgbaar, met daarin 75 cl zelf gemaakt bier (merk: 'tongval'). Op de fles staat een unieke downloadcode die toegang tot de Cd geeft. "D.T.L." is een uitstekend thematisch album, waarin zware onderwerpen als 'uitzichtsloosheid', 'depressie' en gebroken gezinnen ('Joy To The World But Not Today') de revue passeren en dit alles in een zwaar melancholische en toch hoopvolle muziekstijl. De gelimiteerde versie van deze schijf kan besteld worden via www.tongval.com. 'Falling Through' is één van de meest ontroerende nummers ooit van deze waanzinnige band.

Ken Je Mij – Ken Je Mij

Ecovata

"Ken Je Mij?" is gemaakt voor al die mensen die een grote leegte in hun leven ervaren. Er staan zes liedjes en vier verhalen op dit album, dat een totale speelduur heeft van drie kwartier. De bekende hit 'Ain't no mountain high enough' wordt uitgevoerd door The Convocation. 'He knows my name' werd opgenomen door Life@Opwekking. Verder staan er nog op: 'Father of Forgiveness' van Neil Morse, 'Friend till the end' van Half a Mile, 'De schoonheid van je hart' van Reni & Elisa en het duet 'Levenslied' van Rebecca & Janine. De verhalen zijn van: Tanja Blokland (werkt onder mannen en vrouwen op de Wallen in Amsterdam), het wonderbaarlijke verhaal van de achttienjarige asielzoeker Said en twee indrukwekkende bekeringsverhalen van Bart Reedijk uit Den Haag en Max Paans uit Ede. Bart was een rijke crimineel toen hij voor het eerst, via een tv-programma van SBS op zondagmorgen, geconfronteerd werd met het evangelie. Max Paans zocht zijn heil in de muziek en was jarenlang verslaafd totdat hij ontdekt wie Jezus is. Deze prachtige gezamenlijke uitgave van Ecovata en Gospel Recordings wordt ondersteund door de website www.cdkenjemij.nl.

neX-t – First Cover

Eigen beheer

Zes enthousiaste en doorgewinterde muzikanten hebben één grote motivatie voor het maken van muziek: pure liefhebberij. In 2007 vormden zij de jazz band neX-t. Omdat voor iedereen in deze band wel een andere groep of combo valt te bedenken waar zij in spelen werd gekozen voor deze naam. Zelf zeggen ze ook wel eens: any XT. De bijzonder opmaak is gewoon voor de leut. Hun eerste concert gaven ze vanuit de Stichting Jazz International Rotterdam. Hun debuut Cd "First Cover" werd door I technicus live opgenomen in Vlaardingen in de geluidsstudio 'Het Pand'. Hierop is een unieke sound te horen, waarbij swingende jazz, zwele Latin, Funk en Fusion de muzikale ingrediënten zijn, met hier en daar een vleugje ska. De negen instrumentale songs zijn prachtige bewerkingen van nummers van o.a.: Charles Keynard, Manu Kacché en Cole Porter. Omdat het de eerste Cd is met hoofdzakelijk covers, heeft het album de titel 'First Cover' mee gekregen. Het (mooiste) nummer "Next Groovy" werd door de band (de Jong/van der Most) zelf geschreven. "Groovy Jazz" is voor slechts € 10,- te koop bij een concert of via info@neX-t.nl.

Rafaël Nederland 2014 Toon Ons Uw Glorie

Ecovata

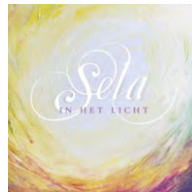
In 2014 bestond de Nederlandse Rafaël beweging officieel vijftienvintig jaar. De naam Rafaël betekent: 'God van herstel' en men heeft de afgelopen jaren mogen ervaren dat deze naam nog steeds actueel is. Het lustrum werd op gepaste wijze gevierd. Er werd een conferentie georganiseerd, waarvan het thema was afgeleid van de roep van Mozes om de glorie van God te 'kennen'. Aanbidding en het leven in en vanuit de tegenwoordigheid van God zijn altijd belangrijke thema's geweest in de geschiedenis van Rafaël en daarom werd ook het album "Toon Ons Uw Glorie" uitgebracht. Hiervoor werden dertien Nederlands talige nummers geselecteerd, die door de jaren heen een belangrijke rol hebben gespeeld in de gemeenschap en die door de mensen zelf werden geschreven of vertaald. Deze songs werden in 2014 live opgenomen in het Evangelisch Centrum in Amersfoort. De Cd werd in samenwerking met Elisa Krijgsman geproduceerd. De bandleiden zijn allemaal betrokken bij de aanbiddingsteams van diverse Rafaël gemeenschappen. Gitarist/zanger/producent Mark Huijser schreef songs als: 'Wij Aanbidden U Jezus' en 'Met Vreugde Kom Ik In Uw Heiligdom'.

Sela – In Het Licht

Ecovata

Op 6 december 2014 begon een uitgebreide tour van Sela door Nederland. Van de 16 concerten die de band gaf, waren er eind oktober maar liefst tien al volledig uitverkocht. Dit maakt goed duidelijk hoe populair deze formatie is geworden. Ieder jaar brengt Sela een nieuw album uit met daarop nieuw geschreven liederen voor de kerk. Op de nieuwe Cd "In Het Licht" staan vijftien nieuwe kerstliederen die elke zondag gezongen kunnen worden. De muziekstijl is opnieuw een prima combinatie van worship-pop met lere folk en klassieke invloeden. Rustige, mooie melodieën worden afgewisseld met fijne uptempo liederen. De liederen worden ondersteund door prachtige strijkarrangementen en tal van instrumenten. De tekst van de titelsong werd geschreven door Mattijn Buwalda. Op de inlay card schrijft de groep: 'Meer dan 2000 jaar geleden veranderde de wereld voorgoed; in een onbeduidende plaats in Israël werd Jezus Christus, zoon van God geboren. In het licht van Gods Zoon wordt de relatie met de Vader zelf hersteld. 'In het licht' van Gods Zoon verandert wanhoop in hoop, gebondenheid in vrijheid en kan pijn plaatsmaken voor vertrouwen. Gezegend kerstfeest.

Kim Walker-Smith – When Christmas Comes

Asaph

Door Jesus Culture (ontstaan in 1999) worden jaarlijks driedaagse conferenties georganiseerd, waarbij het de bedoeling is om de jeugd de radicale liefde van God te laten ervaren. Naast een aantal plaatsen in Amerika (waaronder de thuisbasis in Redding, Californië), vinden ze ook plaats in Engeland en Australië. Jesus Culture is verbonden aan de Bethel Church. De organisatie is vooral bekend vanwege hun worshipband, die overigens regelmatig van bezetting wisselt. Gezichten van de groep zijn o.a.: aanbidingsleiders Kim Walker-Smith, Chris Quilala, Jake Hamilton, Kristine Dimarco, Brian en Katie Torwalt en Heather Clark. Muzikaal gezien is de formatie vergelijkbaar met bands als Hillsong United. Naast het uitbrengen van Cd's met de J.C. band, heeft Kim ook een solo album ('Here Is My Song') gemaakt en samen met haar man Skyler de folk/country Cd 'Home'. Nu is er dan ook een eerste kerst album van haar verschenen. Op "When Christmas Comes" worden zeventien bekende kerst hymns (o.a.: 'Let It Snow', 'White Christmas' en 'Rudolph The Red-Nosed Reindeer') in een herkenbare stijl uitgevoerd. De plaat werd geproduceerd door Jeremy Edwardson (Michael W. Smith en Kari Jobe).

Hoe definieer je 'succes' als muzikant en/of songwriter? Voor de een draait het om meetbare ijkpunten, zoals albumverkoppen, airplay en opbrengsten van concerten. Voor de ander is het de persoonlijke voldoening in de kunst zelf. En er is het effect dat de kunst op mensen heeft. Het verhaal van Daniel Bashta brengt het samen op een manier die een eye-opener is voor iedereen.

Daniel Bashta is de zoon van een zendingsechtpaar. Een muzikaal zendingsechtpaar, wel te verstaan. Zijn moeder speelde in een orkest en zijn vader was gitarist. Met zoveel muziek in het gezin, was het daarom niet opzienbarend dat Daniel op driejarige leeftijd viool begon te leren spelen. Tijdens de vele reizen met zijn ouders kwam daar nog veel meer instrumentbeheersing bij. Als tiener speelde hij ook gitaar, bas en piano. Daniel begon zich ook te ontwikkelen als songwriter. Tijdens een lang verblijf in Rusland vloeiden de eerste liedjes van de pen.

Het duurde maar kort voordat het effect had. Daniel tekende een contract bij een platenlabel en liet zijn liedjes beheren door een uitgever. Eén lied leek in het bijzonder gelijk al succesvol; 'Like A Lion', een song die diende als gepassioneerde belijdenis dat God vandaag de dag leeft. 'Like A Lion' trok de aandacht van de Newsboys, één van de grootste bands in de christelijke muziekwereld, en zij besloten het lied zelf op te nemen onder een andere naam: 'God's Not Dead'. Het werd een grote hit. Succes leek voor Daniel Bashta al duidelijk gedefinieerd.

De populariteit van het lied bleek echter zo groot, dat er onverwachte andere effecten waren. Een regisseur en scenarioschrijver bleken zo gecharmeerd van de song en haar gedachte, dat ze besloten een film te maken rondom het thema. 'God's Not Dead' verscheen onlangs in de Amerikaanse bioscopen en was een 'independent' hit, met een bescheiden eerste filmrol voor de Newsboys die het lied uitvoerden.

Voor de jonge, pasgetrouwde Bashta kwam het financiële succes als geroepen. Hij en zijn vrouw hadden een grote kinderwens maar wilden het anders dan anders aanpakken. Voordat zij zelf kinderen zouden krijgen, wilden zij adopteren. Het zou een daad zijn die voor het kind in kwestie zonder twijfel duidelijk zou maken dat het een verwelkomend thuis had. De adoptieprocedure bleek kostbaar, maar met het succes van 'Like A Lion' werden hobbels overwonnen en de Bashta's kwamen uiteindelijk in contact met een jonge moeder die haar kind ter adoptie had opgegeven.

Toen Daniel en zijn vrouw hun adoptiekind ontvingen, raakte Daniel in gesprek met de biologische moeder. Ze gaf hem nog een kado mee: het eerste knuffeldier van de baby. Het was duidelijk dat het veel voor de moeder betekende dat dit het eerste speelgoed van het kind was. Daniel Bashta nam het speelgoed dier in ontvangst en werd direct getroffen; het was een leeuw. Hij begon de moeder te vertellen hoe het beeld van de leeuw in hun gezin een bijzondere betekenis had, maar de moeder was hem te snel af. Zij begon haar

eigen verhaal te vertellen. Toen ze als jonge vrouw zwanger raakte, overwoogde ze het kind te aborteren. Uiteindelijk zette ze de daad niet door. Een lied had de doorslag gegeven voor haar. Een lied waarbij de passie haar geraakt had en haar ogen geopend waren voor de realiteit van God in haar leven. Ze had het lied al regelmatig tegen haar baby gezongen; als bevestiging van zijn leven en dat van God. Het was een lied dat 'Like A Lion' heette...

Toen Daniel Bashta dit hoorde, begon hij te lachen, om direct erna in huilen uit te barsten. De emoties volgden elkaar snel op en met horten en stoten legde hij de biologische moeder van zijn net geadopteerde kind uit dat hij zelf de schrijver was van het lied; het lied dat niet alleen mede het leven van zijn kind had gered, maar ook als belijdenis meegegeven bleek aan het begin van het jonge leven. 'Like A Lion' bleek opnieuw succes te hebben, maar dit was een succes dat niet te overtreffen bleek.

Als artiest kun je je regelmatig afvragen of je werk van waarde is. Het zijn verhalen als deze die mogen dienen als inspiratie. Wie vanuit het hart creëert, schept werk dat zich niet laat beperken tot onze succesformules.

Leon van Steensel

'LIKE A LION'

Persoonlijk verhaal herdefinieert succes

PODIUMKUNSTEN door Chantal van Bruggen

dans, mime, drama, vlaggen, clownerie, cabaret, ...

Op deze plek vindt je een pagina vinden met allerlei informatie over podiumkunsten in NL. Voor copij, agendapunten en andere info ben ik, Chantal, bereikbaar op 0317-424730 en c.van.bruggen@gmail.com. Bedenk wel dat Sjofar maar 4x per jaar uitkomt, dus de agendapunten graag goed op tijd :-)

Voor u gevonden:

“Dancing with the Father”

In het voorjaar van 2015 starten we weer met frisse een nieuwe serie van 10 lessen in Kampen van de **Expressieschool voor aanbedding**, thema avonden voor creatieve expressie in aanbedding.

Na vele goede en succesvolle seizoenen, hebben we gemerkt dat er steeds meer vraag naar is, en zullen dit nogmaals aanbieden. Voor jong en oud, man en vrouw, beginner of gevorderde! Het gaat absoluut om het hart en niet hoe goed we het doen. Durf een verandering in je inwendige mens te maken door herstel in expressiviteit. Onze doelstelling is om de Vader, God van de schepping te eren en te naderen door Jezus Christus, Zijn zoon die gestorven is en opgestaan uit de dood en triomfeert, en Hem te aanbidden door de Heilige Geest, die ons is gegeven om de werken te doen die Jezus deed. Dans is een uiting van de liefdes relatie tussen God en ons, die tot uiting komt in de beweging van ons lichaam.

Ons lichaam is een God welgevallig offer en een tempel van de Heilige Geest. Als we hiermee goed omgaan, in dans en expressie (het leren uiten van datgene wat in ons leeft), kunnen we komen tot een harmonieuze aanbedding voor God. Het is genezend voor de eenheid tussen geest, ziel en lichaam. Een expressie van onze hartgesteldheid, die zichtbaar wordt. Maar ook het ervaren van Gods Vaderliefde, de diepte, de hoogte, de lengte de breedte, de intentie van Zijn aanwezigheid in ons.

De 10 lessen dragen bij aan plezier; zeer zeker geloofsopbouw, ontwikkeling van motoriek en dansvaardigheid, leren bewonen van het lichaam dat God aan jou heeft gegeven, zelfvertrouwen en vrijer worden in bewegingen.

We openen de lessen met gebed en een stuk onderwijs, gebaseerd op Gods Woord, de Bijbel. Om vervolgens, na de warming-up, diverse danssoorten uit te voeren op verschillende christelijke muzieksoorten. We leren werken toe naar vrije expressie in dans en dramatiek. Tijdens de lessen wordt er gebruik gemaakt van verschillende materialen waaronder vlaggen en doeken, we leren daar diverse technieken aan. Maar het gaat om het hart.

Cursusgeld: € 195,00

De lessen zijn op vrijdag avonden van 20.00-22.00 in Kampen:
13 en 27 februari, 13 en 27 maart, 10 en 24 april, 9 en 22 mei, 5 en 19 juni.
Info en opgave via hartnack@home.nl

Het Kerstevent Wandeltheater vindt dit jaar plaats op 12 en 13 december.

Het Kerstevent Wandeltheater brengt op een realistische wijze de eerste decennia van onze jaartelling tot leven.

Op vrijdag 12 en zaterdag 13 december gaan de poorten van het theater weer open op het terrein de Hartenberg van 's Heeren Loo aan de Apeldoornseweg 60 te Ede-Wekerom. In totaal werken tussen de 400 en 450 vrijwilligers mee aan dit spektakel.

Vorig jaar kwamen ongeveer 2300 bezoekers ernaar kijken.

Voor verdere (praktische) informatie verwijst ik naar www.kerstevent.info.

Een korte greep hieruit:

“Het Kerstevent Wandeltheater bestaat uit een mooie wandeling door bossen en over velden, het evenement inclusief voorstellingen neemt ongeveer 3 uur in beslag. U loopt over oneffen paden en in december kan het regenen en/of sneeuwen zodat er kans is op modder, plassen en kou. Trek dus stevige (wandel)schoenen aan die bij in ieder geval waterdicht zijn en vergeet uw warme handschoenen niet.”

Wij zijn naar de nieuwste show van

Hans Liberg (Attacca) geweest. Voor de pauze was hij steengoed, als vanouds. Muziek en grapjes in alle stijlen. Na de pauze kwam hij, na een flauwe sketch over (spelen bij) bruiloften, met platte en vulgaire beeldende kunst en grappen daarover over de brug, waar we geenszins van gecharmeerd waren. In het Wageningse publiek lachte ook nog maar één toeschouwer. Gelukkig kwam er nog weer een goede toegift achteraan. Oordeel zelf of dit een aanbeveling is voor deze stand up comedy...

Voor dansvoorstellingen van dit seizoen

verwijs ik naar: www.introdans.nl;
www.cadance.nl (CaDance: Festival voor moderne dans 30 januari t/m 15 februari in Den Haag); www.ndt.nl (Nederlands Dans Theater); www.operaballet.nl.

Genoeg stof voor leuke plannen?
Veel plezier ermee!

Chantal.

Al sinds 2001 biedt MIMEstudio Expressie in Wageningen de mogelijkheid getraind te worden om je boodschap in de internationale taal van mime over te kunnen dragen. Het betreft hier een school in de Franse mime in navolging van Etienne Decroux (de grootvader van de mime) en met name ook van Marcel Marceau (de vader van de mime genoemd). Deze mimestijl houdt het midden tussen drama, dans en sport en laat met behulp van nonverbale communicatie karakters en hun verhalen tot leven komen. Zij gebruikt illusie om de realiteit weer te geven en alledaagse gebaren en acties om illusies op te roepen. Het is een kunstvorm die aan muren van ons verstand voorbij gaat en ons in het hart weet te treffen. Op de tweede maandag avond van januari vindt er weer een Open Proefles plaats. Of liever privéles? Op StudioExpressie@gmail.com kunt u ook terecht voor informatie over zangles, vioolles, piano voor beginners, AML en solfège.

KUNSTAGENDA door Davitha van de Kuilen

Code Rood III in Museum Coda Apeldoorn

7 december 2014 t/m 25 januari 2015

De derde editie van Code Rood heeft dit jaar het thema winter meegekregen. Een denkbeeldige rode draad van werken van beeldend kunstenaars uit Apeldoorn en omgeving zijn vanaf 8 december in de stad te zien. CODA Museum presenteert een prachtige selectie werken die het thema winter op bijzondere wijze vorm geeft.

Meer informatie: www.coda-apeldoorn.nl

Terugblik op expositie 'Hemel en Aarde'

Deze expositie hangt sinds 6 september in de Grote Kerk van Apeldoorn. De expositie met werk van 28 christen-kunstenaars geselecteerd uit een aanbod van bijna 60 inzenders, werd georganiseerd door het Platform Kerk en Kunst i.s.m. de kunstcommissie van de kerk. Op 27 september sprak tijdens de feestelijke opening naast Huub Bogaers ook ds. Hans van Ark namens Missionair Werk en Kerkgroei. Edo Hebinck en Paul Dunki Jacobs traden op. Het Platform beoogt op deze manier kerken en christen-kunstenaars meer met elkaar in contact te brengen en te inspireren om de boodschap van Christus op een eigentijdse en artistieke manier uit te dragen in en buiten de kerken. Op 9 november, de laatste 'expositie' zondag, zal ds. Hans van Ark tijdens de ontmoetingsviering in het bijzonder aandacht schenken aan het werk van Davitha van de Kuilen en Jan Pieter Gootjes. De publieksprijs is toegekomen aan de banners van Henriëtte Alexander met de titel 'Miserere Nobis'-Heer heb medelijden met ons/Ontferm U over ons. Welkom. zie

ook: www.grotekerkapeldoorn.nl

Meer informatie: Platform Kerk en Kunst via Roel Ottow :info@ottow.nl

Marlene Dumas: The image as burden

6 september 2014 – 4 januari 2015

Vanaf September 2014 is een uniek overzicht te zien van het indrukwekkende oeuvre van Marlene Dumas. De retrospectieve tentoonstelling is de eerste grote solotentoonstelling in 20 jaar van Dumas in Nederland en brengt bijna tweehonderd van haar belangrijkste werken bijeen vanaf de late jaren 70 tot nu.

Thema's van de tentoonstelling zijn dood, liefde, verlangen. Dit zijn de belangrijkste thema's en motieven die Dumas in haar artistieke loopbaan heeft ontwikkeld. Speciale aandacht wordt besteed aan de werken op papier die Dumas maakte in de eerste jaren na haar aankomst in Nederland. Dit was in de periode dat zij haar allereerste presentaties had in het Stedelijk Museum en Museum Fodor (1987-81). Thema's als liefde, dood en verlangen, het gebruik van teksten en van beelden uit de massamedia – elementen die een prominente rol gaan spelen in haar latere schilderijen – komen in deze vroege werken al naar voren.

Meer informatie: www.stedelijk.nl

DECEMBER 2014

Museumnacht Rotterdam gaat door: leve de museumnacht!

De Rotterdamse Museumnacht op 7 maart 2015 gaat door, zo laten de instellingen aan het Museumpark weten. De komende weken wordt overleg gevoerd met de overige culturele instellingen in Rotterdam of zij zich aansluiten bij deze doorstart. Tientallen galleries, musea en andere culturele instellingen in de stad hebben reeds laten weten dat ook zij positief staan tegenover het plan om de handen ineen te slaan en ook zonder Stichting Museumnacht door te gaan. Voor bezoekers betekent dit veelal gratis toegang (geen button nodig) en de voortzetting van de traditie. De instellingen aan het Museumpark kijken samen met de overige culturele collega's in de stad uit naar een energieke avond waar de Rotterdamse cultuur wederom in het maanlicht staat.

De instellingen die reeds hebben toegezegd op 7 maart de deuren te openen:

Natuurhistorisch Museum Rotterdam, Het Nieuwe Instituut, Chabot Museum, ARMINIUS, Kunsthal Rotterdam, Museum Boijmans Van Beuningen, ZERP Galerie, Aboriginal Art Gallery, PHOEBUS Rotterdam, Galerie Christian Ouwens, RAM galerie en Goethe-Instituut.

De intentie is om van 20.00 tot 23.00 uur de deuren te openen. Deelnemende instellingen zijn vrij om hier van af te wijken.

Meer informatie: Museum Boijmans Van Beuningen, Rotterdam. www.boijmans.nl

Mark Rothko (1903-1970), *Untitled I* Zonder titel, 1953, gemengde techniek op doek, 195 x 172,1 cm, National Gallery of Art, Washington – schenking The Mark Rothko Foundation, Inc. © 1998 Kate Rothko Prizel & Christopher Rothko / Artists Rights Society (ARS), New York c/o Pictoright Amsterdam 2014

Eerste Nederlandse Rothko tentoonstelling sinds 40 jaar in Gemeentemuseum Den Haag

Nu t/m 1 maart 2015

Van blozend roze en jubelend geel, tot knallend blauw en somber zwart. Wanneer je voor de immense doeken van Mark Rothko (1903-1970) staat, voel je hoe je zijn wereld ingezogen wordt. De kleurvelden, opgebouwd uit zinderende verflagen, zijn van een ongekende intensiteit en verbeelden universele gevoelens als angst, extase, tragiek en euforie. Rothko was een intense kunstenaar die alles gaf en zoals vaker met grote kunstenaars, een moeilijk leven kende; gevoed door de ontgoocheling die de wereldoorlogen teweeg hadden gebracht en geteisterd door depressie. Een getormenteerde ziel die tot grootse kunst in staat was, en mensen tot op de dag van vandaag hiermee troost en verwondert. De tentoonstellingen van de Amerikaanse kunstenaar trekken een groot publiek en op veilingen levert zijn werk recordbedragen op. Het Gemeentemuseum Den Haag kondigt met trots een nieuwe tentoonstelling van de kunstenaar aan, vanaf september, meer dan veertig jaar na de laatste presentatie van Rothko in Nederland. Een unieke mogelijkheid om te genieten van Rothko's werk, de tentoonstelling is enkel in Den Haag te zien en zal niet doorreizen.

Meer informatie: www.gemeentemuseum.nl

VOLKOREN

De maand december is altijd heel druk voor onze aangesloten koren. Er kan geen kerst zijn, zonder koren! Er worden de zo bekende kerstliederen uitgevoerd. Maar soms zijn er ook bijzondere uitvoeringen, zoals door de Bachvereniging. Continental Sound/Christian Artists wensen alle aangesloten koren een gezegende inzet de komende weken: Joy to the World!

Maar ook vele musici zijn op allerlei manieren actief in de kerstperiode. Ook hen wensen wij sterkte, voor sommigen is het zelfs een slijtageslag als je in de kerstweek zo'n 10 optredens moet doen.... Daar staat de luisteraar niet altijd bij stil.

Ultieme kerstmuziek bij de Nederlandse Bachvereniging

Al meteen na de eerste maten van Bachs Weihnachts-Oratorium is het duidelijk: het is Kerst. Op zijn eigen zo kenmerkende wijze zette Bach het kerstverhaal op muziek. Van de herders die de goede boodschap krijgen van de engelen en blij op zoek gaan naar het kerstkind, tot de komst van de drie koningen. De muziek sluit naadloos aan bij het verhaal.

De tournee van de Nederlandse Bachvereniging - van 10 tot en met 23 december - voert door heel Nederland, met concerten in elf steden. In elke stad worden vier delen van het in totaal zes delen omvattende Weihnachts-Oratorium gespeeld. Zo klinken afwisselend cantate 1, 2, 3 en 4 en 1, 2, 5 en 6. De cantates worden afgewisseld met kerstmuziek voor viool van de zeventiende-eeuwse componist Heinrich Biber, gespeeld door concertmeester Shunske Sato.

uitvoerenden

- Nederlandse Bachvereniging, solisten, ripiënisten en orkest
- Jos van Veldhoven, dirigent
- Monika Mauch, sopraan
- Meg Bragle, alt
- Nicholas Mulroy, tenor
- Matthias Winckler, bas

concerten

woensdag 10 december; Kampen, Bovenkerk, 20.15 uur
donderdag 11 december; Maastricht, Theater aan het Vrijthof; 20.00 uur
vrijdag 12 december; Groningen, De Oosterpoort; 19.30 uur
zaterdag 13 december; Tilburg, Concertzaal; 19.30 uur
zondag 14 december; Den Haag, Dr Anton Philipszaal; 14.15 uur
maandag 15 december; Rotterdam, de Doelen; 20.15 uur
donderdag 18 december; Naarden, Grote Kerk; 19.30 uur
zaterdag 20 december; Haarlem, Philharmonie; 19.30 uur
zondag 21 december; Eindhoven, Muziekgebouw Eindhoven; 14.15 uur
maandag 22 december; Amsterdam, Muziekgebouw aan 't IJ; 19.30 uur
dinsdag 23 december; Utrecht, TivoliVredenburg; 20.15 uur

BOEKEN

Joke Verweerd schrijft actieboek Week van het Christelijke Boek 2015

Van 4 tot en met 14 maart 2015 organiseert BCB voor de twaalfde keer de Week van het Christelijke Boek. De bekende auteur Joke Verweerd schrijft het actieboek dat in samenwerking met uitgeverij Mozaïek verschijnt. De promotiecampagne Week van het Christelijke Boek stelt uitgevers en boekhandels in de gelegenheid om de aandacht specifiek op het christelijke boek te richten. De christelijke boekhandels geven van 4 tot en met 14 maart het actieboek gratis weg, bij aankoop van ten minste € 12,50 aan boeken.

Over Joke Verweerd: Joke Verweerd is een bekende en gewaardeerde auteur, die een vaste plaats inneemt in de christelijke literatuur. In 1983 bracht Joke Verweerd (1954) haar eerste dichtbundel uit. Sindsdien zijn er vele succesvolle romans, verhalen en gedichten van haar hand verschenen. Twee keer won ze de Publieksprijs Christelijk Boek: in 2005 met Snoeitijd en in 2014 met Retour Rantepao. Joke geeft regelmatig lezingen over haar werk voor bibliotheken, verenigingen en scholen.

Verkorte bibliografie:
De wintertuin, roman
De rugzak, roman
Permissie, roman
Paradiso, roman
Snoeitijd, roman (Publieksprijs Christelijk Boek 2005)
Op de huid, roman
Pareloester, roman
Retour Rantepao, roman (Publieksprijs Christelijk Boek 2014)
Wapenbroeders, novelle
Binnenstebuiten, verhalen
Spiegeling, verhalen
Opnieuw beginnen, verhalen
Opluisteren, verhalen, gedichten en gebeden voor christelijke feesten
Verdwalen en thuiskomen, kerstverhalen

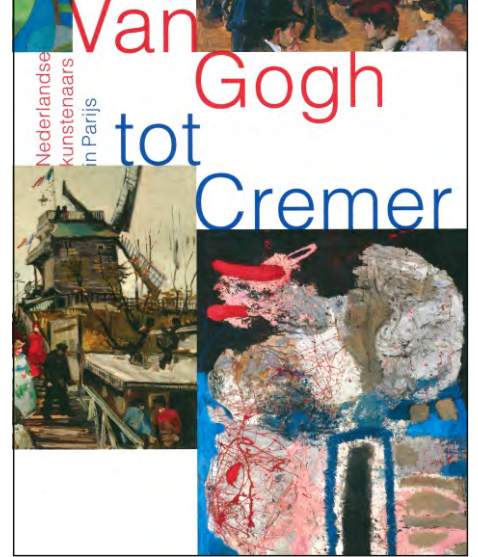
Over BCB

BCB is de Brancheorganisatie voor het Christelijke Boeken- en muziekvak. Bij BCB zijn meer dan 300 christelijke uitgeverijen, muziekdistributeurs en boekhandels aangesloten. BCB zet zich in voor de collectieve promotie van christelijke boeken en muziek en geeft onder andere actieboeken uit in de Week van het Christelijke Boek, de maand Hoogspanning en de Christelijke Kinderboekenmaand.

Van Rome naar Romeins.

Werkelijk een prachtig boek over het begin van de 'beschaving' in onze lage landen welke met de komst van de Romeinen begon. Dit boek kwam uit in nauwe samenwerking met het Allard Pierson Museum ter gelegenheid van de herinrichting van de Romeinse afdeling. De vondsten daar tentoongesteld, zijn allemaal in dit boek terug te vinden. Het is de verdienste van dit boek dat dit gebeurt in de grotere context wat er allemaal in het hele Romeinse Rijk gebeurde. En dan eens niet toegespitst op het militaire en de macht, maar feitelijk op de leefwereld. Uitgebreid worden zeer inzichtelijk besproken: van Rome naar Romeins (over de diversiteit van het rijk); connectiviteit (mensen, dieren, planten en goederen); mensen en mobiliteit (de samenleving die verandert, migrantenstromen); een expanderend economisch netwerk; nieuwe voedselpatronen; veranderende wereldbeelden (waaronder ook religie); gebouwen; uiterlijk; nieuwe vormen van vermaak en tot slot de Romeinse collectie van het museum. Door juist deze aspecten te beschrijven wordt een breed en zeer toegankelijk beeld geschapen hoe het leven aan het begin van de jaartelling in het

Romeinse Rijk was, maar ook hier in de lage landen. Het boek is zeer de moeite waard en zal voor velen allerlei leemten van de geschiedenislessen op school opvullen. Geroemd mag worden het goede plaatwerk, maar ook de toegankelijke taal. 192 pagina's. Schrijvers: Wim Hupperetz, Olaf Kaper, Frits Naerebout, Miguel John Versluys. ISBN 978 94 625 8016 9; uitgave W BOOKS

Van Gogh tot Cremer. Nederlandse kunstenaars in Parijs.

Dit boek kwam uit ter gelegenheid van een grote overzicht tentoonstelling in museum De Fundatie in Zwolle welke nog tot 4 januari a.s. te bezoeken is. Dit boek neemt je mee naar de tijd dat Parijs HET kunstenaarsmekka ter wereld was. Vele Nederlandse kunstenaars gingen vanaf ca. 1880 tot kort na de tweede wereldoorlog naar Parijs voor inspiratie, vernieuwing. Daar gebeurde het, want er ontstond steeds opnieuw een vernieuwende avant-garde. En dat is begrijpelijk in deze mengelmoes van elite, geld, straatleven, uitbreidende stad, nachtleven, café's en bordelen. Die unieke sfeer zoog creatieve geesten aan. En zo gingen honderden Nederlandse schilders, beeldhouwers en tekenaars naar Parijs om er te leren, proberen een atelier en bestaan op te zetten, of na enige tijd weer terug te keren. Zo gingen Van Gogh, Kees van Dongen, Piet Mondriaan, Karel Appel, Corneille, Bram Bogart, Charlotte van Pallandt, Siebe ten Cate, Lodewijk Schelfhout, Han Wezelaar, Bram van Velde, Ossip Zadkine, Lotti van der Gaag, Jan Cremer, Willem de Zwart, Arnold Koning en vele, vele anderen. Dit boek beschrijft de hele geschiedenis hoe het allemaal gelopen is, zoals het gegaan is. Tenslotte kwam New York op als DE plek voor kunstenaars en nam die leidende rol over van Parijs. Een zeer interessante geschiedenis die ca. 60 jaar zeer goed gedocumenteerd weergeeft in een mooie full color uitgave. Schrijvers zijn: Feico Hoekstra, Ralph Keuning, Ype Koopmans, Karin van Lieverloo en Marguerite Tuijn. ISBN 978 94 6262 0070 Uitgave Waanders & de Kunst

WarHorse

Beste lezers,

Op 28 oktober zijn wij met onze leerlingen van The Crew naar de voorstelling 'War Horse' geweest. De leerlingen van onze Crew zijn zeer getalenteerde jongeren in de leeftijd van 15 tot 20 jaar die zich graag bezig houden met zingen en dansen. Omdat deze groep op hoog niveau les heeft en hier elke week 2 uur hard voor traint met ons leek het ons goed om hen te inspireren in de vorm van een bezoek aan een voorstelling. Dit zodat zij zich bewust worden waarom ze nou zo van dans en zang houden. Al snel kwamen we uit bij de muziektheatervoorstelling 'War Horse'. In deze voorstelling wordt veel gebruik gemaakt van het inlevingsvermogen van de kijker en de manier van werken met zang, dans en spel zit prachtig in elkaar. Wij hopen hen hiermee geïnspireerd te hebben voor hun eigen voorstelling, waarin wij ook willen gaan werken met verschillende lagen van het muziek/theater vak.

Wij hebben een fantastische avond gehad en een woord van dank gaat dan ook uit naar Leen la Rivière die dit mogelijk gemaakt heeft. De leerlingen hebben een mooie avond gehad en zijn geïnspireerd voor hun eigen voorstelling in juni straks.

*Namens team School of Rock & The Crew,
Martine Hordijk
Zangdocente*

CHRISTIAN ARTISTS SEMINAR 2015

6 – 9 AUGUSTUS

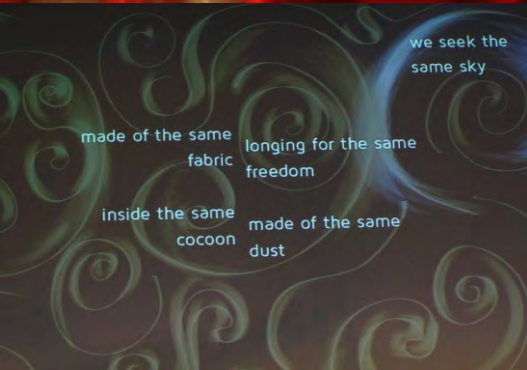
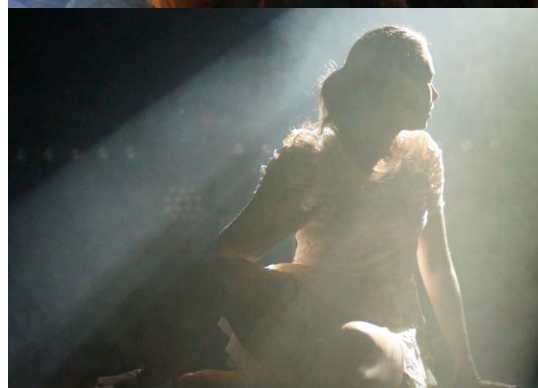
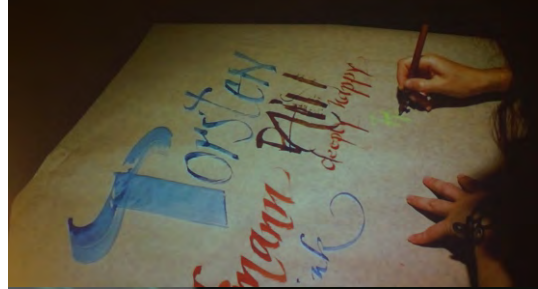
Graag kondigen wij aan het komende **CHRISTIAN ARTISTS SEMINAR**. En dit wordt een hele bijzondere!! Het is het 35ste jaar vanaf de start in 1980-1981. Dat is een gigantische geschiedenis. Letterlijk duizenden jongeren (maar ook ouderen) hebben hier de inspiratie en de wegen gevonden voor hun persoonlijke talentontwikkeling. En daar gaan we stug mee door. Maar ook kunnen er hele bijzondere geestelijke dingen gebeuren, zoals blijkt uit het persoonlijke getuigenis van de bekende pianist Jan Willem van Delft in het vorige magazine. Dit is het ENIGE seminar in geheel Europa, waar je de top vindt van ALLE kunsten en muziek en dat leidt tot geweldige interacties en innovaties. Daar moet je gewoon bij zijn.

Wie hebben al toegezegd te komen als artiest/docent: Jurriaan Berger (NI); Esther Bürger (Germany); Dale Chappell (Portugal); Dingeman Coumou (NI); Desiré van Drongelen (NI); Naomie Duval (France); Klaus André Eickhoff (Germany); Matthijs van der Feen (NI); Paul van der Feen (NI); Paul Field (UK); Don Grigg (France); Torsten Harder (Germany); Werner Hucks (Germany); Martha Jacobovits (Romania); Josephine van der Lugt (NI); Arend Maatkamp (NI); Christoph Müller (Germany); Anlo Piquet (France); Arthus Pirenne (NI); Jean Pierre Rudolph (France); Geoffrey Stevenson (UK); Annedore Wienert (Germany); Heike Wetzel (Germany); Paul Yates (Uk-Germany) en als bijzondere sprekers: Paul Donders (NI); Lars Thies (Germany); Ward Roofthoofd (Belgium); Leen La Rivière (NI). Iedere week komen hier nieuwe bij.

Dan heb je goed gelezen als je denkt: dit is kort. Dat klopt het is 2,5 dag. Waarom? Omdat we dit jubileum willen gebruiken om ons volledig te bezinnen op de toekomst van het leerproces van CA en zo het fundament te leggen voor de CA seminars versie 3.0, welke dan in 2016 zullen starten. De 1.0 versie was van 1981-1993 (op De Bron). De 2.0 versie was van 1994-2014 (SBI en KSI). Overdag zal dit CA seminar geheel plenair zijn. De avonden zullen geweldige concerten hebben, met veel feestelijks extra's. En: we gaan weer naar het KSI, Bad Honnef, Duitsland (en dat is 'net' over de grens).

Dan de kosten: Het hele seminar en een bed + alle maaltijden in het KSI congrescentrum: 250 Euro (prijs tot half december); daarna 275 Euro (tot 30 april); daarna 300 Euro. OF je gaat op de camping (dan moet je wel voor je eigen eten zorgen): 150 Euro (tot half december); daarna 175 Euro (tot 30 april); daarna 200 Euro.. En BELANGRIJK: de voertaal is engels.!

Hoe opgeven: via info@christianartists.org (vergeet niet te melden: je hele naam, complete adres, geboorte datum; man/vrouw; wil je intern of op camping)

DE AFSCHEIDSMUZIEK VAN RICHARD STRAUSS door Marcel S.Zwitsler

Bij de machtsovername door de geallieerden na het einde van de Tweede Wereldoorlog was een Canadese groep soldaten in Zuid Duitsland op zoek naar een geschikt hoofdkwartier voor de regio. Toen ze aan de rand van het dorp Garmisch – toen nog niet samengevoegd met Partenkirchen – op een riante villa stuitten, was de keuze snel gemaakt. Ze belden aan bij de voordeur en de twee jonge mensen die in de deuropening verschenen, kregen het commando dat alle bewoners binnen 15 minuten het huis dienden te verlaten. Even later verscheen er een 80-jarige man in de gang, die recht op de soldaten afliep en zei: 'Ik ben Richard Strauss, de componist van Der Rosenkavalier en van Salomé.' De reactie van de soldaten laat zich raden, maar Strauss' woorden werden opgevangen door majoor Kramer (Nederlander van geboorte) en die realiseerde zich onmiddellijk wie hij voor zich had. Hij sommeerde zijn ondergeschikten onmiddellijk respect te tonen voor de man tegenover hen. Strauss nodigde de soldaten in zijn huis en bood hun wat wijn en iets te eten.

Verbluffend

Geen van de soldaten had ook maar het minste benul wie Richard Strauss (1864-1949; afgelopen 11 juni 150 jaar geleden geboren) was. Zij kenden Don Juan (op.20) niet, dat verbluffende symfonische gedicht waarover de muzikale wereld zich had verbaasd om de trefzekerheid waarmee de 24-jarige componist voor groot symfonieorkest had geschreven. De overrompelende virtuositeit van Till Eulenspiegels lustige Streiche (op.28), die de zieke Anton Bruckner bij de Weense première zó had verrukt dat hij na afloop zei: 'Morgen ga ik weer', had hun oren nooit bereikt. De film 2001 A Space Odyssey moest nog worden gemaakt, anders hadden ze misschien de openingsmaten van Also sprach Zarathustra (op.30) gekend – maar dan wellicht zonder te beseffen dat het van Strauss was en dat het stuk langer was dan de eerste twee en een halve bladzijde.

Rond de vorige eeuwwisseling had de muzikale wereld aan de voeten van deze oude Beier gelegen. Collega-componisten konden hem alleen maar benijden om zijn klankvoorstelling, die hem in staat stelde een ongehoorde klankrijkdom uit een orkest te toveren. Dit wil niet zeggen dat hij niet boven alle twijfel verheven was. Zijn laatste werk voor groot orkest, Eine Alpensinfonie (op.64), wakte verbazing om het feit dat Strauss zo'n groot orkest (140 man volgens de partituur) optrommelde om bijna een uur lang niet meer dan impressies van een bergwandeling in klank uit te drukken. Pas in de jaren '80 zou de wereld ontdekken dat er meer school achter deze noten. Wat rond 1900 ontworpen was als een 'kunstenaarstragedie' – de loopbaan van een kunstenaar van opgaan, blinken en verzinken, verbeeld in de metafoer van een bergwandeling – groeide uit tot een antichristelijk, pantheïstisch credo: 'Ik wil mijn Alpensinfonie Der Antichrist noemen: zedelijke reiniging uit eigen kracht, bevrijding door het werk, aanbidding van de eeuwige heerlijke natuur.' Wat Strauss in het christendom niet kon uitstaan, was het cultiveren van zwakheid en de onwil de verantwoording voor het eigen leven te dragen. In hoeverre achter de uiteindelijke compositie – die enkele jaren later zijn definitieve vorm kreeg en die niet onder de naam Der Antichrist de wereld is ingestuurd! – deze antichristelijke gedachten nog schuil gaan, is een onderwerp van discussie onder Strauss-specialisten.

Succes-schandaal

Eine Alpensinfonie was gecomponeerd in het huis waar de soldaten rond de eettafel het hun voorgezette eten verorberden. Strauss had het stuk geschreven aan zijn bureau in zijn werkkamer, vanwaar hij dagelijks uitkeek op de Zugspitze (de hoogste berg in de Beierse Alpen). De villa, waarop de Canadezen hun oog hadden laten vallen, had Strauss naar eigen wensen kunnen laten bouwen met de inkomsten van het succes-schandaal Salomé (op.54). In Salomé had Strauss de ultieme exotische opera willen schrijven en het geniale eindresultaat is sinds de première ervan één van Strauss' meest gespeelde werken in het operatheater gebleven. De gekozen tekst – Oscar Wilde's herdichting van de bijbelse geschiedenis over de doop van Johannes de Doper, waarbij de dochter van Herodias niet op instigatie van haar moeder op de verjaardag van Herodes danst en om het hoofd van Johannes vraagt, maar dit gedreven door haar eigen lustgevoelens doet – deed in de eerste jaren echter veel stof opwaaien en leidde incidenteel tot een verbod tot opvoering. Na de compositie van Salomé trad Strauss in samenwerking met de Weense dichter Hugo von Hofmannsthal. Tot aan de dood van Hofmannsthal in 1929 schreven ze samen zes opera's: Elektra (op.58), Der Rosenkavalier (op.59), Ariadne auf Naxos (op.60), Die Frau ohne Schatten (op.65), Die ägyptische Helena (op.73) en Arabella (op.79). Ondanks dat hun samenwerking bepaald niet vrij van spanningen was – omdat het Hofmannsthal steeds om de fijnzinnigheid en de rijke symboliek, Strauss daarentegen enkel om het krachtige effect in het theater ging – worden ze nu beschouwd als de meest succesvolle samenwerking uit de Europese operageschiedenis. Het populairst werd Der Rosenkavalier (nog altijd de meest gespeelde opera uit het 20e eeuwse repertoire!), niet in het laatst om die prachtige, weemoedige slotscène van het eerste bedrijf, waarin een jonge vrouw van begin dertig tot het inzicht komt dat het leven haar vermoedelijk niet meer te bieden zal hebben dan wat ze nu heeft. Over wat hun beste werk is, lopen de meningen uiteen, maar zelf waren de dichter en de componist ervan overtuigd dat Die Frau ohne Schatten – hun grote ode aan huwelijk en gezin – de kroon op hun werk was.

Teloorgang

In de jaren van het interbellum wekte de klanksteet Strauss, die de ontwikkelingen in de atonale muziek en de nieuwe maatschappij niet kon meemaken, soms de indruk in een voorbijgevoerde wereld te leven. Al lang voordat Strauss in 1942 brutaal door Josef Goebbels werd afgeblaft als 'een componist van gisteren', was Strauss' muziek steeds meer melancholische afscheidsmuziek geworden. Gaandeweg bekwam hem de indruk dat zijn werk het slotakkoord van 3000 jaar Europese beschaving vormde; de geallieerde bombardementen, die het Duitsland dat hij zijn leven lang bewoond had in de as legde, bevestigden die indruk. Twee en een halve week voordat de Canadezen bij hem aan de bel trokken, had hij Metamorphosen voltooid, een klaagzang voor strijkorkest om de teloorgang van de beschaving, culminerend in een citaat uit de treurmars uit Beethovens Eroica-symfonie in de slotmaten.

De soldaten aan de deur kenden Der Rosenkavalier en Salomé niet. De naam Strauss zei hen niets – behalve één, in latere instantie: 'Oh, you are the composer of the Blue Danube!' – en geen van hen herkende het beeld van Beethoven in Strauss' werkkamer als Beethoven. Dankzij majoor Kramer kon echter worden geregeld dat diezelfde avond nog Strauss' villa 'Off Limits' werd verklaard, waarna Strauss verder met rust werd gelaten.

ZILVEREN DUIF AWARDS Breder, intiemer, stabiel

Voor het derde opeenvolgende jaar werden de Zilveren Duiven weer uitgereikt. De prijs voor de beste christelijke muziek werd een paar jaar geleden nieuw leven ingeblazen en kende ditmaal een intiemere omgeving, een breder aanbod en gaf een duidelijk signaal af: groei in kwaliteit en stabiliteit.

De omgeving van de awards show was dit jaar de Koningshof op Urk; een aantal intiemere zalen die de muziek dichterbij brachten. Dat bleek al onmiddellijk tijdens het openingsoptreden van Ralph van Manen en band, die met 'Testify To Love' een topper uit het verleden lieten horen om zo de weg vrij te maken voor de nieuwe muziek. Veel bezoekers hadden toen al een galadiner achter de rug met een optreden van Elise Mannah. Het was een diner met verrassing; voor het eerst werd een Lifetime Achievement Award uitgereikt. Voorzitter van de stichting Zilveren Duif, Els de Jong, kondigde met trots de eerste ontvanger aan; Leen LaRivière, wegens zijn brede inzet en belangenbehartiging gedurende meer dan 45 jaar voor de kunsten en –hier in het bijzonder– de muziek. Leen, tevens lid van de jury dit jaar, toonde zich in zijn dankwoord verrast en sprakeloos. "Iets dat niet snel gebeurt!"

De winnaars in het hoofdprogramma van de Zilveren Duif werden dit jaar bepaald door zowel een vakjury als publieksstemmen. Dat leverde een voor het oog niet altijd even logische presentatie op. Waar eerst de jurystemmen bekend gemaakt werden, werd vervolgens de Zilveren Duif toegekend aan degene die in het totaal van jury én publiek als beste uit de bus kwam. Zo kon het gebeuren dat in de eerste categorie, die van beste kinder album, Herman Boon door de jury werd verkozen (en bekend gemaakt) waarna vervolgens Marcel & Lydia Zimmer de daadwerkelijke award kregen wegens meetellen van publieksstemmen. Het zou zich nog eens herhalen op de avond (bij beste Lied).

Voor de aanmoedigingsprijs stemde enkel de jury, en zij verrasten de (niet aanwezige maar wel via social media enthousiast reagerende) Eveline Cocu als ontvanger. En waar haar blijdschap door Elise Mannah bij ontvangst van de award werd verwoord, was de emotie bij Henk Pool, winnaar van de oeuvreprijs, zichtbaar. In een filmpje werd de uitreiking van deze prijs, verricht door Ad Everaars, vertoond.

Trinity speelde eerder al een vlotte, energieke set met gaste Neema Ntalel waarbij het in galakleding gehesen publiek meer bewoog dan ze misschien lief was. Zij kon echter ook rustig achterover leunen bij de ontspannen jazzpop van Janine Beens (die voor de gelegenheid een nieuw lied debuteerde), lachen bij de uiterst scherpe cabaretier TimZingt, en uiteindelijk genieten van een ruim half uur durende afsluiting van Schrijvers voor Gerechtigheid.

De prijs voor Beste Album Internationaal, een nieuwe categorie, ging naar het Ierse Rend Collective dat zich ook met een videoboodschap dankbaar toonde. Ralph van Manen, met 'Testify To Love' ooit ook internationaal scorend, reikte toepasselijk de award uit aan vertegenwoordigers van de muziek in Nederland.

Er bleek opnieuw verschil van mening tussen jury en publiek bij de categorie Beste Lied; waar de jury 'Maak Ons Hart Onrustig' van Schrijvers voor Gerechtigheid roemde, won uiteindelijk Sela met 'Ik Zal Er Zijn'; een lied dat bijzonder persoonlijk is voor zangeres Kinga Ban. Zij schoot vol bij haar dankwoord. De lied-categorie wordt tegenwoordig gesponsord door Buma Cultuur. Emoties ook bij Trinity wegens het winnen van de award voor Beste Album. Een verraste band ging duidelijk uit haar dak. "Voor ons is dit het beste dat we tot nu toe gemaakt hebben" verklaarde Elbert de waardering.

De lengte van het laatste optreden stond wellicht iets te scheef in verhouding met de rest van de avond; hier had meer diversiteit met andere optredens meer gepast.

De Zilveren Duif awards tonen een lange adem en daarmee stabiliteit; de kwaliteit op het podium en in de nominatielijsten is ook een hoopvol signaal voor de toekomst.

Leon van Steensel

VRAAGGESPREK MET GERARD BAL, NAJAAR 2014,

n.a.v. zijn aftreden als penningmeester van de stichting N.T.R. (Nederlands Toonkunstenars Register)

1. Wanneer en Hoe kwam je in de NTR verzeild

In 1973 besloot de Nederlandse Organisten Vereniging (NOV) als aangesloten organisatie van de Stichting Nederlandse Toonkunstenarsraad (NTR) weer een afgevaardigde in de NTR, opgericht in 1948, te benoemen. Het werd de heer Theo Bout uit Bussum, de toenmalige penningmeester van de NOV. De voorzitter van de NTR was toen mr. N.J.C.M. Kappeyne van de Coppello te Loenen aan de Vecht. De directeur van het bureau van de NTR was toen ir. R.C. Broek en het kantoor was aan het Valeriusplein te Amsterdam. Het aantal ingeschrevenen in het Register van Nederlandse Toonkunstenars was toen ca. 2.500. In 1974 overleed Theo Bout en ik, inmiddels als pas afgestudeerde aan het Rotterdams Conservatorium, bestuurslid van de NOV, nam zijn plaats bij de NTR in per augustus 1974.

De NTR was toen een overkoepelend lichaam van organisaties werkzaam op het gebied van de toonkunst. Officieel: Federatieve Raad der gezamenlijke Nederlandse Beroepsorganisaties van Toonkunstenars ter behartiging van de belangen van Toonkunst en Toonkunstenars.

In 1976 werd ik gekozen als penningmeester van de NTR en dat ben ik gebleven tot aan nu.

2. Hoe was de situatie in de muziek toen, wat betreft het hele muziekklimaat, maar ook voor docenten, muziekscholen e.d.

Er was toen veel in beweging. Op het gebied van de kerkmuziek was er voor de kerken, op initiatief van de NOV en de KNTV, een Regeling voor de Kerkmuziek gekomen; er was een nieuw Liedboek voor de Kerken (1973). Er kwamen bevoegdheidsverklaringen voor afgestudeerde kerkmusici.

Overall werden, met steun van gemeentelijke overheden, muziekscholen opgericht, waarbij het idee van cultuurspreiding, zoals gepropageerd door prof. G.v.d. Leeuw, die direct na de tweede wereldoorlog minister van Onderwijs, Kunsten en Wetenschappen (OKW) was, werd gerealiseerd. De lesgeldten konden daarom laag blijven. Er was een Inspectie voor het Muziekonderwijs, zowel voor het binnen- als buitenschoolse muziekonderwijs, de conservatoria groeiden en er was een toenemende belangstelling voor de historische uitvoeringspraktijk.

3. Hoe is de situatie nu

Veel van wat toen is ontwikkeld is gebleven. Maar ten aanzien van het muziekonderwijs is er enorm veel aan het veranderen. Er is geen Inspectie voor het buitenschoolse muziekonderwijs meer. De muziekscholen hebben het erg moeilijk: moeten drastisch inkrimpen, gaan failliet of worden opgeheven. Het gaat dan vooral om het instrumentale en vocale muziekonderwijs: de overheden willen dat niet meer bekostigen. Wel komt er steeds meer aandacht voor cultuureducatie en dan, voor onze sector natuurlijk van belang, de muziekeducatie. Er zijn interessante initiatieven, zoals "ieder kind een instrument", leerorkesten, etc. Het gesubsidieerde muziekonderwijs zal zich dus vooral gaan beperken tot de muzikale basisvorming. Het instrumentale en vocale muziekonderwijs zal steeds meer weer het domein worden van de privé-docenten, die, hetzij thuis, hetzij in samenwerkingsverbanden, les geven. Het gaat dan weer lijken op de situatie die er was toen de NTR werd opgericht.

4. Wat is een verbetering, wat is een verslechtering

Een verbetering is natuurlijk dat er toch veel meer muziekonderwijs is en dat overheden nu het belang van cultuureducatie weldegelijk inzien. Om bv. koningin Maxima te citeren: "Samen muziek maken is een magische ervaring. In een orkest is de klank van elk instrument belangrijk. De kracht zit in het samenspel. Zo veel mogelijk kinderen die kracht laten ervaren, dat is het doel van 'Kinderen maken muziek.'" Ook vanuit het ministerie van O, C en W. klinken zulke geluiden. Zo stond onlangs in de krant: "Extra geld voor lessen op de basisschool", met als bedoeling om de muzikaliteit van leerlingen op de basisschool aan te wakkeren en te ontwikkelen. Het Rijk trekt er tot het jaar 2020 een bedrag van 25 miljoen euro voor uit en ook private partijen hebben eenzelfde bedrag toegezegd. Maar voor het buitenschoolse instrumentale muziekonderwijs dreigen er wel gevaren. De beunhazerij zal toenemen en voor ouders van kinderen die instrumentale lessen willen is het kiezen van een docent moeilijker geworden. Ook is er geen inhoudelijk toezicht meer: iedere docent is autonoom. Dat maakt mijns inziens een toonkunstenarsregister als het Register van de NTR absoluut noodzakelijk. En misschien is op termijn weer het streven naar wettelijke beroepsbescherming of een keurmerk een taak voor de NTR.

5. Wat is je hoop voor de toekomst voor het muziekvak

Op de korte termijn zal het heel moeilijk worden om als afgestudeerd musicus een baan te vinden in de muziekpraktijk. Dit geldt m.i. zowel voor de uitvoerende musici als voor de docerende musici. Het accent zal komen te liggen bij binnenschoolse muziekeducatie en dat is juist een richting waar op de conservatoria minder aandacht voor is in de opleiding. Maar als de muziekeducatie vaste voet aan de grond krijgt en dus wordt ingebed in de lesprogramma's van het basisonderwijs, zal dit op termijn vruchten afwerpen voor de buitenschoolse muzieklessen. Venezuela zou eigenlijk op dit gebied een voorbeeld moeten zijn: daar is het recht op muziekeducatie vastgelegd in de grondwet. Dat zou dan ook de beunhazerij tegengaan. Voor de NTR hoop ik dat de genomen beleidsbeslissing om als ingeschrevene in het toonkunstenarsregister ook zonder extra kosten lid te kunnen worden van ZZP-Nederland zijn vruchten gaat afwerpen. Want steeds meer docerende musici zullen noodzakelijkerwijs de status van ZZP-er moeten accepteren. Als het toonkunstenarsregister dan voor de nieuwe markt die zich aandient de kwaliteit van de ingeschrevenen kan waarborgen, dan is dat een goede toekomst voor het muziekvak.

6. En wat ga je nu zelf doen de komende paar jaar

Ik zal als kerkmusicus, voor zo lang ik dat persoonlijk verantwoord vind, blijven functioneren in de Oude Kerk te Naaldwijk. Het is een fijne plek om te werken, met een goed en uitgebreid instrumentarium en een Cantorij. Wel ben ik inmiddels 70 jaar geworden en dat betekent natuurlijk dat er niet zo'n grote toekomst meer is. Bestuursfuncties wil ik dan ook afbouwen, vandaar het nu beëindigen van het penningmeesterschap van de NTR en ik wil, samen met mijn vrouw, die ook nog in het muziekonderwijs werkzaam is, meer gaan reizen en genieten van kinderen en kleinkinderen.

Het bestuur (Leen La Rivière en Rob de Jong) bedanken Gerard Bal voor zijn jarenlange inzet. Leden kunnen zich aanmelden voor de opengevallen bestuurszetel.

Life Achievement Award

Op 13 november was de uitreiking van de Zilveren Duif Awards. Leen La Rivière kreeg de eerste Life Achievement Award als respect voor zijn levenslange inzet voor muziek en de kunsten. Leen in zijn dankwoord: "ik ben hierdoor totaal overvallen. Maar ik ben dankbaar. Wat ik hiermee wil zeggen, is dat het in al die jaren nooit om mij heeft gegaan, het gaat altijd om de ander. Daarvoor heb ik mij ingezet. Dank ook aan tallozen die zich altijd achter of voor de schermen hebben inzet"

Continental Sound/Christian Artists/NTR hebben een samenwerkingsverband gesloten met ZZZP-Nederland. Als resultaat zal voortaan in iedere Sjofer een kolom verschijnen over belangrijke zaken betreffende ZZZP-ers. Het blijkt dat er onder onze leden/abonnee's nogal wat zzzp-ers zitten. Dit zal hen dan helpen.

SCHIJNZELFSTANDIGHEID

ZZP'ers zijn momenteel onderwerp van gesprek in Nederland. Helaas niet altijd in positieve zin. Het woord schijnzelfstandigen wordt vaak in de mond genomen. Dan worden verkapte loondienstmedewerkers bedoeld, die vaak gewoon bij hun oude 'baas' een opdracht aannemen. Zo ontloopt de oud-werkgever ontslagbescherming en het betalen van sociale premies en loonheffingen. Maar wat is dan eigenlijk het voordeel voor de ZZZP'er?

Bij dergelijke (gedwongen) constructies zijn er nauwelijks voordelen voor de ZZZP'er. Er wordt niet collectief meer pensioen opgebouwd (gelukkig komt daar wel een oplossing voor per 1 januari), er zijn geen zekerheden meer in de sociale sfeer en het lijkt mij ook sterk dat een werkgever ineens aan dezelfde persoon die dan als ondernemer komt werken veel meer gaat betalen.

En toch zoeken de Belastingdienst en de politiek de schuld van 'het uithollen van het sociale systeem', want dat doen schijnzelfstandigen volgens de politiek, de schuld bij de ZZZP'er. Uit onderzoeken is gebleken dat er 2 tot 14% van alle ZZZP'ers wellicht een schijnzelfstandige is. Wij van Stichting ZZZP Nederland proberen dan ook de Belastingdienst en politiek te overtuigen dat het gemakkelijker zou zijn om de werkgevers/opdrachtgevers strenger te controleren. Daar zijn er toch ook veel minder van?

Leo Kits,

Bestuurslid Stichting ZZZP Nederland

zzp-nederland.nl / Regattaweg 482 / 9731 NE / Groningen / tel. (050) 3144 344 / info@zzp-nederland.nl

Wilt u op de hoogte blijven van actuele ontwikkelingen? Meldt u dan even aan bij onze gratis nieuwsbrief op www.zzp-nederland.nl

FRANK TAAL BESTE GALERIE

Galerie Frank Taal in Rotterdam is gekozen tot hoogst gewaardeerde Nederlandse galerie. Aan de verkiezing is de eretitel Galerie van het jaar 2015 verbonden. Op de tweede plaats eindigde Galerie Nouvelles Images. Op de derde plaats Galerie Wildevuur. De uitslag werd in vier verkiezingsrondes bepaald door collega-galeriehouders, het publiek en een vakjury. In totaal zijn 7.396 stemmen uitgebracht.

De jury prijst galerie Frank Taal als eigentijdse en actieve galerie. De galerie heeft een breed en kwalitatief hoogstaand aanbod aan hedendaagse kunst, die met een relatief groot aantal tentoonstellingen per jaar onder de aandacht worden gebracht. Zowel de nationale als de internationale markt worden bediend.

Vandaag is ten overstaan van vele honderden kunstenaars, kunstliefhebbers en -kopers, Frank Taal in Ahoy in de bloemen gezet.

Nederland telt meer dan 1.000 galerieën waar beeldende kunst wordt verkocht en vaak ook wordt verhuurd. Mede vanuit de behoefte om inzicht te krijgen in de mate waarin galerieën worden gewaardeerd, vindt de verkiezing Galerie van het jaar plaats.

De verkiezing wordt georganiseerd door het Nationaal Kunstplatform in samenwerking met Stichting Kunstweek en wordt mede mogelijk gemaakt door AXA Art.

HOUR OF POWER

7 DEC A.S.

Zoals de meeste lezers wel weten is op zondagmorgen vanaf 8.00 en om 9.00 Hour of Power te zien op RTL5. Op 7 december is Leen La Rivière daar in te zien. In dat korte interview wordt stilgestaan bij hoe 45 jaar geleden de taken en roeping in de muziek begon.

We zijn benieuwd naar de reacties op die uitzending.

HOE BEGON HET EIGENLIJK ALLE- MAAL?

Omdat we in dit blad kort sifflstaan bij het feit dat het voor Leen La Rivière 45 jaar als professional actief is, is het interessant hem te vragen hoe dat allemaal toen gegaan is. We laten Leen La Rivière aan het woord. Een vriend, dirigent Jan Visser, had contact met Cam Floria over bladmuziek voor zijn koor. Ik was toen assistent-dirigent en gaf ook muziekles. We kregen een brief van Cam, dat hij graag zijn Continental Singers wilde sturen, gezien onze interesse. Het organiseren van die tour kwam bij mij terecht. Maar om alle aspecten hiervan te doorgronden was het verstandig om de geplande concerten zo breed mogelijk te laten plaatsvinden. Dus die eerste toernee in 1970 gaf concerten in: een gereformeerde kerk, een baptistenkerk, een pinkstergemeente, een RKK parochie, een hervormde kerk, in De Doelen(voor concertpubliek), op een groot plein, op een camping en aan zee in Scheveningen (waar de EO toen opnamen maakte). De uitslagen waren fenomenaal. Dit was echt iets, waar we jaren naar gezocht hadden: hoe een kunstvorm te combineren met geloof/het Evangelie en zo overtuigend menigten mensen bereiken. Dit was het antwoord op dat verlangen. Een droom ging in vervulling. Korte tijd later gebruikte God The Continentals om mij de vraag voor te leggen: zou je dit niet full time willen gaan doen? Na gebed hebben we daar ja op gezegd. En daarna begon de hele opmars in en met alle foto's van het jaar is het allemaal na te lezen op www.continentalsingers.com

Atfender:
Continental Sound
Postbus 81065
3009 GB Rotterdam

Port Betaald
Port Payé
Pays-Bas

Aan geadresseerde:

GIFTEN EN DONATIES NODIG

Afgelopen maanden zijn er werkbezoeken afgelegd in Finland, Zwitserland, en er werden lezingen gegeven, enz. Uw giften en donaties zijn hard nodig om alle lopende activiteiten mogelijk te houden: school of Rock, Continentals in Europa (maar we geven ook support aan andere Continental organisaties wereldwijd, nu Continentals USA niet meer bestaat), publicaties van boeken, spreken op seminars, preken in kerken, TV-series via de kabel en internet, etc. Ook zijn er de nodige opstartkosten voor het vernieuwde CA seminar. Daarnaast zijn er kosten om weer in het Continental Art Centre actief te worden. Via creatieve uitingen geven we zo vorm aan het Evangelie en richten we ons op o.a. jongeren. Maak uw bijdrage over op ING: 22.52.888 (ING NL03INGB0002252888) te namen van Stichting Continental Sound/ANBI: dus giften zijn aftrekbaar. Continental Sound krijgt geen subsidies, dus alle projecten zijn alleen mogelijk dankzij giften en donaties